

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਾ-ਅਦਾਲਤ ਦੁੱਲਟ ਅਤੇ ਦੁਆ ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1955 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ- 594।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) ਸੈਕਸ਼ਨ 11—ਬਾਰ ਆਫ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ—ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ—ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਜ-ਹਿੱਤ-ਵਿਚ-ਵਿਚ-ਧਾਰਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 47—ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਰ—ਕੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ—ਦਾ ਮਤਲਬ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗਵਰਨਿੰਗ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ; ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੀ ਸੱਚੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦੇਵਦਾਰੀ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫੜਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਧਾਰਾ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਹਿ ਜਾਪਦਾ ਹੈ. - ਵਿਆਪਕ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹੈ। "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਸਤੇ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਾਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ। ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਸੀ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਜੈਨ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ (ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ) ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ (a) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ।

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

D. N. AWASTY, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

DUA, J. - ਨਿਮਨਲਿਖਤ . ਵੈਂਸ-ਸਾਰਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ: -

ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਹੈਂਡ-ਨੋਟ (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ 119 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 16 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। 2,500 ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ, 1946 ਨੂੰ, ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਵਿਦਿਆ ਧਰ, ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਖੇਮ ਕੌਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ।, ਜੋ ਕਿ 21 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੁਪਏ 2,500 ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਜਰਾਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਖੁਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। 11 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ 2,000। ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 20 ਮਈ, 1950 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਾਲ ਦੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਉਸਨੇ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਜਰਾਰ ਕੀਤੀ; ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੈਡ-ਨੋਟ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਕੁਰਕ ਕਰ ਲਿਆ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਦੇ ਭਰਾ ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। , ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ। 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਰਗੇਜ-ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ 3,000। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ, ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਦੇ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ (ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼) ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀ ਹੱਕ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੇ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 58, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। 3,000 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹੈਂਡ-ਨੋਟ (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੈਂਡ-ਨੋਟਸ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਦੇ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਇਜ਼ਰਾਹ ਵੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਿਆ ਧਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਪਰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 47, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੀ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਗਿਰਵੀ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਰਕਮ ਲਈ? ਅਤੇ
- (2) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 47, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਜਾਂ ਉਸਾਰੂ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਕੋਲ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। 3,000 ਇਸ਼ੂ ਨੰ. (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 47, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਬਨਾਮ ਲਾਭ ਮਲ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਜ਼ਲ ਏ.ਯੂ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਆਰ.ਬੀ. ਸਬੇਲ ਅਤੇ ਕੇ-, ਆਦਿ (2), ਲੇਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਰਹਿਮਤ ਬੀਬੀ (3), ਅਤੇ ਦਾਰੇਪਾ ਅਲਗੌੜਾ ਬਨਾਮ ਮੱਲੱਪਾ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗੱਪਾ (4)। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ

ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਬਨਾਮ ਲਾਭਾ ਮਾਈ (1) 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 11, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੈ ਲਾਈ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧੀਨਗੀ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 11, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ, ਨਾ ਹੀ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਬਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗਵਰਨਿੰਗ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ; ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਵੱਖਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੀ ਸੱਚੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਠਾਕਰ ਦਾਸ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ-ਹਿਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 11, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਸਰਵੋਤਮ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਜੇੜਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ , ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਣ

ਨੂੰ ਅਨਿਯਮਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਬਾਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਲੋਇਡਜ਼ ਬੈਂਚ, ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਬਨਾਮ. ਰਹਿਮਤ ਬੀਬੀ (1) ਨੇ ਮੁਹੰਮਦ ਜਕਬਾਲ ਬਨਾਮ ਲਾਭ ਮੱਲ (2) ਵਿੱਚ ਜੈ ਲਾਲ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ:- .

“ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਕਿਵੇਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵੇਚੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਮੌਰਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ। ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ।”

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗਣੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭਗਤ ਬਨਾਮ ਸਖੀਨਾ ਬੀਬੀ (1), ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਸੀਲ ਬਨਾਮ ਜਗਤ ਚੰਦਰ ਠਾਕੁਰ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਪੂਰੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਬਨਾਮ ਲਾਭ ਮੱਲ (3) 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਨਿਗਾਹੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਚਿਨਨਾਥਾਈ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਚੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਅਤੇ ਨੇਮਥਨਪੱਟੀ ਐਮ.ਐਮ. ਪੀ.ਐਲ. ਅੰਨਦਾਨਾ ਚਤਰਮ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਕੇ. ਪੀ. ਆਰ. ਐੱਮ. ਰਮਨ ਚੇਤਿਆਰ (7)- ਮੁਹੰਮਦ ਇਕਬਾਲ ਬਨਾਮ ਲਾਭ ਮੱਲ (3), ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ (5), ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ

ਕੇਡ, ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਥੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92 (3) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੋਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਨਿਗਾਹੀਆ (4), ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨੇਮਥਨਪੱਟੀ ਐੱਮ.ਐੱਮ. ਪੀ.ਕੇ.ਪੀ.ਆਰ.ਐਮ. ਰਮਾ ਚੇਤਿਆਰ (7), ਵੀ ਬਹੁਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਲੇਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਹੌਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਸ.ਟੀ. ਰਹਿਮਤ ਬੀਹੀ (1), ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਦਲਾਮੰਨਾਤੀ) ਵੈਂਕਟਕ੍ਰਿਸ਼ਨਯ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ (ਵੇਦਲਾਮੰਨਾਤੀ) ਵੈਂਕਟਨਰਾਇਣ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਦਾਰੇਪਾ ਐਲਾਗੌੜਾ ਬਨਾਮ ਮੱਲੱਪਾ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗੱਪਾ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਪੱਟੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੋਕੁਰ, ਜੇ., ਲੇਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਰਹਿਮਤ ਬੀਹੀ (1) ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ (ਵੇਦਲਾਮੰਨਾਤੀ) ਵੈਂਕਟਕ੍ਰਿਸ਼ਨਯ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ (ਵੇਦਲਾਮੰਨਾਤੀ) ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਵੈਂਕਟਨਰਾਇਣ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੇਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਸ.ਟੀ. ਰਹਿਮਤ ਬੀਹੀ (1)। ਧਾਰਾ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਸਹਿ- ਵਿਆਪਕ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ, ਬਣਾਉਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਸਤੇ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ। ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਆਰ.ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਇਪ ਕੀਤਾ: ਅਰੁਣ ਸ਼ਾਰਦਾ